

O Z V Ě Ň N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽDCE A NA BYSTRĚČCE

Cesta služby

„...kdo se chce stát mezi vámi velkým, buď vaším služebníkem, a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ (Mk. 10, 43-45)

Evangelista Marek nás uvádí do událostí před ukřižováním Ježíše Krista. Jsou to chvíle, kdy Ježíšovo utrpení je velice blízko. Ježíš jde se svými učedníky do Jeruzaléma. Je to zvláštní cesta. Učedníci jdou zaražení za ním. Za touto skupinou jdou ještě další a bojí se. Ježíš před nimi netají blízkost se utrpením, naopak připravuje je na to, co se bude dít:

„Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům, odsoudí ho na smrt a vydají pohanům, budou se mu posmívat, poplívají ho a zbičují a zabijí, a po třech dnech vstane.“

Nebylo lehké být v roli učedníků a poslouchat tato jeho slova, příliš jim nerozuměli a nebyli dost dobře schopni přijmout útěchu v tom, že smrt nad Ježíšem nebude mít poslední slovo. Snad zmínku o vzkříšení i přeslechli. Není to jasné z tohoto místa, ale zřetelně to vyplývá z jejich chování po Ježíšově ukřižování. Tíseň a napětí posledních chvil se prohlubuje. Někteří možná svého Mistra litovali, snad přemýšleli také o své budoucnosti. Jestli ne všichni, pak alespoň dva z nich o své budoucnosti uvažovali. Dali si dohromady slova, která se týkala Ježíšovy budoucnosti: zdá se, že Ježíš přece jen bude oslaven, že vítězství a moc bude na jeho straně. A to byla také příležitost pro ně, v této tísnivé situaci ji využívají a předkládají Ježíši svou zvláštní prosbu. Přejí si být velkými v jeho slávě. Myslí na sebe a své postavení, chtějí pro sebe dosáhnout prvenství. Jak to bude s ostatními, to je příliš nezajímá.

Ježíš jim na to odpovídá způsobem, který je pro ně poněkud nečekaný: „tato místa patří těm, jimž jsou již připravena“. Zřejmě zde Ježíš myslí na nebeského Otce, který tato místa připravil. Můžeme snad namítnout i to, že Ježíš má své místo po pravici svého Otce, tak jak to viděl mučedník Štěpán, a tedy to nemůže být místo pro nikoho z lidí. Ale o to v Ježíšově odpovědi nejde. Poslání učedníků je jiné než to, aby se snažili získat si postavení na stejné rovině s Ježíšem v nebeské slávě. Pro ně je teď důležité, aby se připravili na utrpení se svým Mistrem.

Pán Ježíš se jich ptá, zda mohou projít tím, čím projde On. A oni skutečně nejen mohou, ale také budou pít hořký kalich Ježíšova utrpení, budou ponořeni do utrpení společně s Ježíšem. Teď je čas myslet na tuto spoluúčast s Ježíšem, ne na to, jak si zajistit výsadní postavení nad ostatními. Není nic zlého na touze být Ježíši co nejbližší, ale není v pořádku chtít být nad ostatními.

Tento rozhovor mezi Jakubem a Janem na jedné straně a Ježíšem na straně druhé přinesl pobouření a rozhněvání mezi ostatními učedníky. Pochopili, že tito dva chtějí využít situace k tomu, aby si zajistili prvenství. Pán Ježíš opět uvádí celou situaci na pravou míru. Vysvětluje jim, jak to vypadá v Království Božím. Tam jsou jiná kritéria velikosti, než je tomu u mocných tohoto světa. Tam se velikost neměří mocenským postavením a možnostmi jiné utlačovat, měří se pokornou službou všem.

„Kdo se chce stát mezi vámi velkým, buď vaším služebníkem, a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

Učedníci viděli Ježíšovu službu. Viděli, jak pomáhá slepým, hluchým, malomocným, všelijak postiženým. Viděli jak stíhal bouři na moři. Viděli, jak vymítal demony a odpouštěl hříchy. A zakrátko budou svědky toho, jak Ježíš položí svůj život jako výkupné za mnohé - také za ně. Boží vůlí není, aby následovníci Ježíše Krista usilovali o prvenství, ale aby šli cestou svého Mistra, to je cestou pokorné služby.

Dokud byl tělesně s nimi, dotud se nikdo neodvážil nad něj vyvýšit. Věděli i to, že se mu nemohou vyrovnat. Jakmile však odejde, hrozí nebezpečí, že budou chtít panovat jeden nad druhým. Toto nebezpečí se vyskytovalo také v ranné církvi a je tu stále. Dle Krista však platí: Jsme-li Kristovi, pak jsme údy jednoho těla. Máme své poslání a jedinou hlavu, kterou je Kristus. „Jediný je váš Mistr - Kristus, vy všichni jste bratři.“

Služba, ne nadřazenost jedněm druhým. To je to, co si smíme připomínat i v této postní době. Boží Beránek za nás obětovaný nám v tom dal zářný příklad. On je ten, kdo byl tichý a pokorný srdcem. On byl tím, kdo nepřišel, aby měl kolem sebe služebníky, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé. Taková byla jeho láska. Tomu učí své učedníky i v těch posledních dnech před ukřižováním.

Jak je tomu s námi? Naučili jsme se již sloužit jeden druhému, nebo bychom chtěli být nad ostatními? Nemají tento pocit někteří ve vztahu k nám? Naším posláním je sloužit, ne vládnout, a být připraveni přijmout ve službě i náročné úkoly. Nikdy nemůžeme vykonat více než je naše povinnost. Budeme si znovu připomínat Ježíšovu oběť za nás i jeho dílo spasení. Ježíš Kristus zmařil ve službě sebe samého. Jeho dílo je nezastupitelné, zemřel, aby nás zachránil pro věčnost, aby dal smysl a cíl našemu časnému životu. Aby mu dal pravou náplň. Aby vrátil člověku jeho ztracené lidství. Až do krajnosti vedla jeho cesta služby. A být Kristovým následovníkem znamená pro nás, také dnes, jít cestou, na které jde On sám před námi a na kterou nás zve.

Petr Maláč

Pozvání na velikonoční shromáždění:

Velký pátek 29.3. v 17 hodin – bohoslužby v Růždce

Boží hod velikonoční 31.3. v 8:30 Bystřička, v 10:00 Růždka

Adventní seniorátní dny mládeže ve Vsetíně

V pátek 30. listopadu jsem vyrazila na Vsetín do Horního sboru ČCE, kde se letos konaly Adventní seniorátní dny mládeže. Hned po příjezdu do sborového domu nás přivítali. Zamýšleli jsme se nad příklady vděčnosti z Bible, nad tím, koho si vážíme my sami a za co vše můžeme být Bohu vděční. Následovala hra s názvem chat, ve které si každý vytvořil svůj profil, aby co nejvíce zaujal ostatní. Hráči zůstali v anonymitě a posílali si mezi sebou vzkazy. Vznikaly velmi zábavné situace. Na konci měl každý napsat, který z hráčů ho nejvíce zaujal a pokud byl zájem oboustranný, byli k sobě na konci hry připoutáni černou páskou, což vedlo k vlně nevole. Po skončení hry jsme se odebrali do Dolního Sboru do pohodlí našich spacáků.

Sobota byla zahájena modlitební chvílí, po které jsme šli na snídani. Na návštěvu přijel Jarek Kotrla, který nám přednášel o darech Ducha svatého. Byla také příležitost k podnětné diskuzi. Dozvěděli jsme se mnoho nového. Po přednášce jsme někteří vyšli na procházku. Když jsme se nasýtli obědem, čekal na nás alternativní program, ve kterém jsme se buď mohli zúčastnit výtvarné dílny, ve které se vyráběly adventní věnce, nebo fotografické soutěže, ve které jsme se rozdělili na týmy a dostali různě náročná zadání, která jsme měli ztvárnit snímkem. Některá byla opravdu kuriózní – například: S banánem na severním pólu, pod mořskou hladinou, v nákupním vozíku apod.

Užili jsme si ale spoustu legrace, a zpracování bylo u každého týmu originální. Posilnili jsme se svačinou a pak jsme, rozdělení do skupin podle obdarování, která máme – duch pomoci bližnímu, duch moudrosti, duch svědectví víry a duch rozpoznání dobrého a zlého - posílali mezi sebou papíry s otázkami, na které jsme se chtěli druhých duchů zeptat. Byla to příležitost být k sobě otevření, a snad nebudu mluvit sama za sebe, když řeknu, že to bylo velmi přínosné. Následně si pro nás Pavel Kotrla s kapelou připravil večer chval, během kterého byla možnost přijít dopředu a říct ostatním své svědectví víry. Po následném občerstvení přišel čas rozdat si dárečky, které byly označené číslem, a každý si jedno vylosoval. Dárky byly velmi rozmanité a moc nás potěšily. Večer jsme měli také ohňostroj na znamení ukončení starého a začátek nového církevního roku. Dívali jsme se na film Šťastné a veselé, po kterém byla možnost diskutovat. K zakončení dne nám posloužilo slovo Bronislava Czudka o adventním období.

Další ráno jsme si sbalili věci a po snídani šli do Horního sboru na bohoslužby, které byly o darech Ducha svatého. Po bohoslužbách jsme se rozloučili a odebrali jsme se všichni vtříc našim domovům.

Letošní seniorátní dny mládeže byly pro mě nezapomenutelným zážitkem a jsem moc vděčná za to, že jsem se jich mohla zúčastnit.

Barbora Vidašičová

Občasník „Ozvěny“ vydává
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Růžďce
Růžďka 138, <http://www.cceruzdka.cz>, ruzdka@evangnet.cz
redakční kruh: Ondřej Dančák, Jan Bartoň
kontakt na administrátora: Petr Maláč, tel. 571 115 371
petr.malac@evangnet.cz
kontakt na kurátora: Jan Dančák, tel. 571 443 229
Číslo sborového účtu: 1765803379/0800
(Dary církvi je možné odečíst od základu daně.)

Rodinný pobyt v Kychové

Konec jarních prázdnin jsme strávili v Kychové na chatě Celnica. Od čtvrtka do neděle jsme spolu všechny generace prožili společné chvíle, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Byla to příjemná změna nasedět doma a jet si to užít. Většina z nás se velmi těšila, protože jsme už věděli, jak je tam dobře.

Přijeli za námi vzácní hosté Kadlecovi. Naše nová budoucí farářka s manželem, která si jeden večer pro nás i pro děti připravila program.

Chatu jsme zaplnili, bylo nás kolem čtyřiceti. Nikdo se nenudil a každý si našel, co má rád. I když nám sněhu trochu ubylo, lyžaři, běžkaři a snowboardáci si přišli na své a někdo si jen tak vyšel na procházku do přírody. Hrály se hry, oblíbený fotbal, diskutovalo a povídalo se u čaje, kávy a dobrot.

Děcka nám hrály večerníček, předváděly biblické postavy a my jsme hádali, který je to příběh z Bible. Také pro ně byla připravena noční hra světél, které se zúčastnily nejen děti, a která byla dost náročná. Byla to družstva, která musela splnit různé úkoly a napsat básničku o Kychové. Pak nám ty vtipné básně četli a to jsme se opravdu zasmáli. V sobotu nám tato družstva udělala z několika míst parádní ohňostroj.

Podívat se za námi přijeli naši milí Dančákoví a bratr Ota Mikoláš.

Nemohu opomenout výborné jídlo, které jsme si tam všichni vychutnávali. Zabijačkové pochoutky, jako je prejt, ovar, prdelačka, klobásy, vepřo knedlo zelo, vdolky a buchtý všeho druhu, mluví samy za sebe.

V neděli jsme zaplnili faru v Huslenkách, kde jsme se zúčastnili dopoledních bohoslužeb. Byla to taková příjemná tečka za našim úžasným pobytem v Kychové. Pak už jen oběd, balení, úklid, rozloučení a odjezd domů.

Za to vše patří velký dík Pepíkovi Bartoňovi, který to zorganizoval, nakoupil a o vše se postaral. Jsme za to moc vděční a budeme se už těšit na příští rok.

Renata Hrazdilová